

ŽIVOTOPIS BOHUMÍRA ROEDLA

Archivář a historik Bohumír Roedl se narodil 9. září 1950 v Žatci. Chodil do základní školy ve svém rodném městě, kde studoval i střední všeobecnou vzdělávací školu v letech 1966-1969. Své roky adolescence strávil v relativně svobodné atmosféře. Poté ale přišla okupace a normalizace. Léta 1969 až 1974 strávil úspěšným studiem Filozofické fakulty Karlovy univerzity. V srpnu 1974 nastoupil – tehdy už ženatý s Renatou Klapkovou – jako odborný pracovník do Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou. V roce 1977 začal pracovat v podniku „Základna rozvoje uranového průmyslu“ v Příbrami jako podnikový archivář. Práce ale byla nezáživná, takže

v pracovní době začal navštěvovat příbramský archiv, kde pod dohledem ředitele zahájil svou publikační činnost. V roce 1979 se B. Roedl rozvedl, manželce s dcerou přenechal byt a začal shánět jiné zaměstnání. Získal místo historika umění na Krajském středisku památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje, které sídlilo v Praze. Působil v oddělení evidence movitých památek. Tato práce ale také nebyla pro něj to pravé. Roku 1981 se prostřednictvím otce dozvěděl, že se uvolnilo místo ředitele Okresního archivu v Lounech, které do té doby zastával Bořivoj Lůžek. Na toto místo byl přijat 1. dubna 1981. Získal v Lounech byt a v roce 1987 se oženil s Ing. Helenou Janečkovou, pocházející z Božislavi, s níž má dceru Adélu. V Lounech se zaměřoval jak na popularizační činnost, tak na publikační aktivitu. V tomto období napsal mnoho historických prací a knih. Na ty se úžeji zaměřoval až do roku 2010, kdy spisovatelská činnost ustoupila do pozadí a začal se více zaměřovat na práci na Wikipedii. Jako všichni archiváři i B. Roedl se věnoval zpřístupňování archivních souborů, zejména obecních úřadů, národních výborů, pozůstalostí a okresních soudů. Od příchodu do archivu se mu podařilo, aby byla každoročně restaurována nejméně jedna archiválie. B. Roedl nikdy nebyl členem KSČ. Sice kvůli pozici musel být navenek loajální ke komunistickému režimu, ale uvnitř ho shledával naprosto nepřijatelným. Dalo by se říci, že byl příslušníkem šedé zóny. V Lounech byl zakládajícím členem Občanského fóra. Spoluzakládal také místní odbočku Klubu angažovaných nestraníků. Na konci roku 2013 se rozhodl odejít do důchodu, v Lounech je však nadále aktivním občanem, zapojuje se do společenského dění, přednáší na univerzitě třetího věku.